

ILLVSTRISSIMO DOMINO

D. CLAVDIO EXPILLI

EQVITI, D. DE LA POEPE,

IN DELPHINATIVM CVRIA PRÆ-

SIDI, IN ARCANO STATVSVE REGIS

Consistoriis Consiliario, & apud Subalpinos Dele-
gato, &c.

REDEO tandem in patrium solum,
emenso benè vasti maris circuitu,
tota Italia, Hispania, Belgioque, gra-
ui cura, grauiore sumptu enauiga-
tis, (VIR AMPLISSIME.) Re-
deo, (inquam) non plenâ, sed vacuâ, & vix saluâ
naui, quippe continuis aduersæ fortunæ flatibus
iactatâ miserè, malè feriatorum conatibus concus-
sâ foedè, non semel ab incautis vectoribus velut ad
fatalem Siculi freti scopulum allisâ, ad easque pro-
nectâ cautes, vbi extremum paternarum opum mul-
tis annis antè quæsitæ naufragium adiissem pro-
pè, nisi longioris circumuectionis tædio ad antiquos
lares applicassem.

VNUM est quod me tot defunctum periculis, tot
procellis iactatum, tam longis itineribus fractum

recreet atque sustentet, quòd auspicatò ex inauspicata cæteroqui nauigatione tanquam alter Iason, non Phryxæi vellus arietis è Colchide, sed purpureum purpuratorum Patrum vellus plusquam aureum, Eminentissimorum scilicet Ecclesiæ Principum oracula & Decisiones, ab instructissimo librorum penu eductas Romæ dono acceperim, non tam meo chalcographio, quàm tuo euulgandas nomine; nec alteri, quàm tibi, (cui mea à puero seruiunt omnia) consecrandas. O feliciter susceptos labores meos! ô fortunata pericula! ô felices errores meos! Si æquis oculis nouum hoc munus, tuum istud vellus aspexeris; te vnum scilicet respicit altera Ecclesiæ purpura tuæ irritata splendore: vt sibi pariter ac tuæ, quâ micas, Prudentiæ, Comitatis ac Iustitiæ, virtutum & scientiarum omnium luce nouum lumen accendas. Veniunt ad te sacræ purpuratorum Patrum Decisiones, vt dum purpuratus in nobilissimo Delphinatium Senatu de re quauis sapientissimè decernis, non profanæ modò, sed sacræ Reipublicæ negotia, vt Galliæ, sic Italiæ, Hispaniæ, atque adeò toti terrarum orbi pro summo iure decidas, festinant ad te diuina hæc SS. Ecclesiæ Principum oracula, vt & à tuis excipiantur magnificentius, & ab editis à te tot voluminibus grauiori pompa & honore celebrentur.

ERGO nunc certè si vnquam aliàs illi antiquo Iasoni propior, non quòd vnum me post tot casus alterum Iasonem hoc inuento aurei velleris thesauro nuncuparim,